Quelle: https://manuscripta.at/?ID=772
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

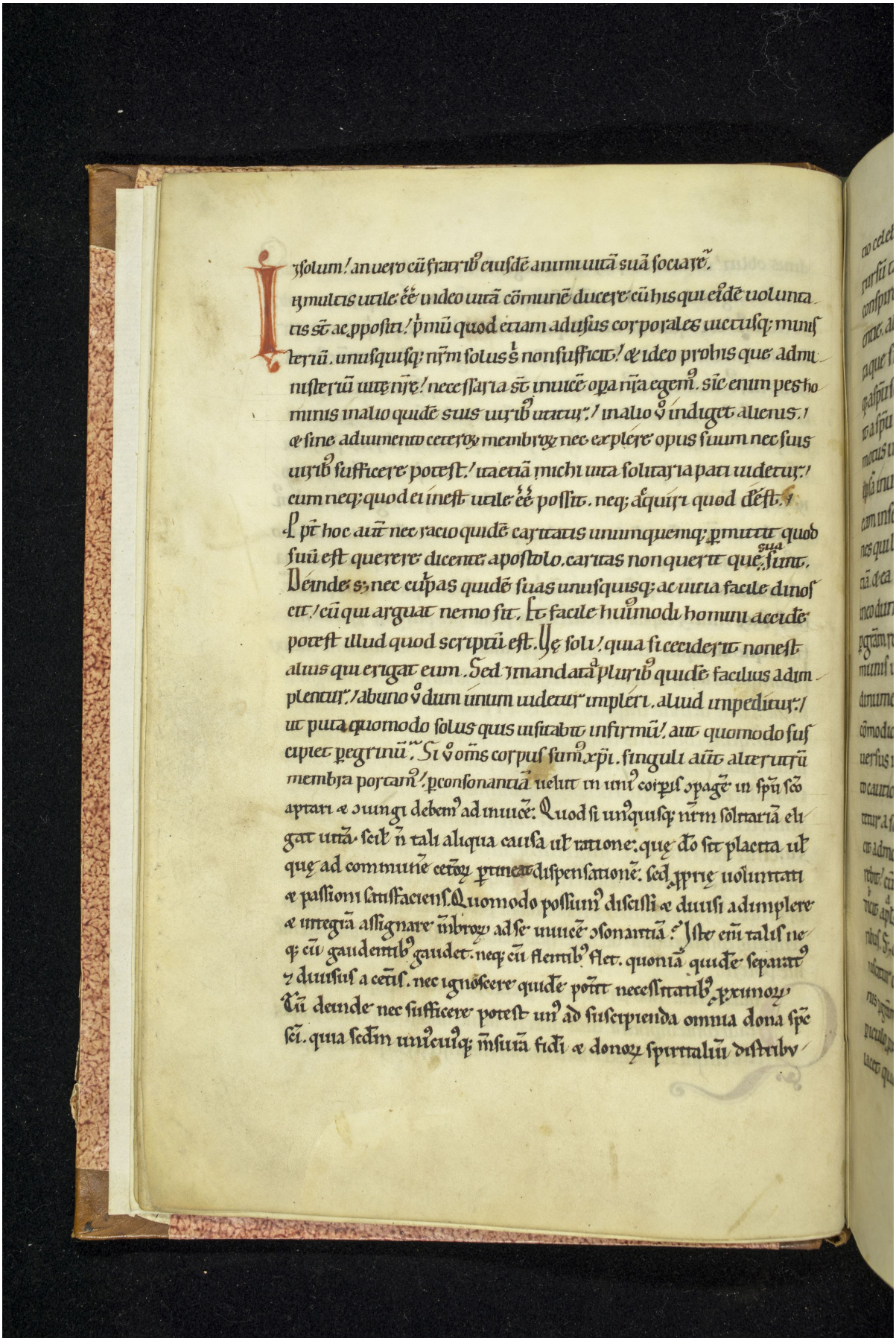

Ipsolum! an uero cũ fratrib⁹ eiusdẽ animu uitã suã sociare.
Ipmultis utile ēē indeo uitã cõmunẽ ducere cũ his qui eidẽ uoluntatis sũt ac ꝓposiri! ꝓmũ quod etiam adusus corporales uectusq; minis terrũ. unusquisq; nr̃m solus ꝑ s nonsufficit! ac ideo probis que administe rũ uitę nr̃e! necessaria sũt inuicẽ opa nr̃a egem⁹. sic enim pes hominis inalio quidẽ suis utrib⁹ utitur! inalio ꝯ induget alienus. ꝛ ac sine adiumento ceterꝯ membrꝯ nec explere opus suum nec suis utrib⁹ sufficere potest! uacuã michi uita solitaria pati uidetur! cum neq; quod ei inest utile ēē possit. neq; acquiri quod dēest. ꝛ
Pr̃ hoc autẽ nec racio quidẽ caritatis unumquemq; ꝓmittit quod suũ est querere dicente apostolo. caritas non querit quę sua sunt.
Deinde s; nec cũpas quidẽ suas unusquisq; ac uitia facile dinoscit! cũ qui arguat nemo sit. Et facile huiꝰmodi hominu accidere potest illud quod scriptũ est. Ve soli! quia si ceciderit non est alius qui erigat eum. Sed ꝛmandata plurib⁹ quidẽ faciius adimplentur! abuno ꝯ dum unum uidetur impleri. aliud impediturꝛ! ut puta quomodo solus quis uisitabit infirmũ! aut quomodo suscipiet pegrinũ. Si ꝯ omꝰ corpus sum⁹ xpi. singuli autẽ alterutrũ membra portam⁹! ꝓconsonantia uelut in uni⁹ corpis opagẽ in spũ sõ aptari ac iungi debem⁹ ad inuicẽ. Quod si unusquisq; nr̃m solitaria eligat uitã. sed ñ tali aliqua causa ut ratione. quę ꝯ sit placita ut quę ad communẽ ceterꝯ pineat dispensationẽ. sed ꝓprię uoluntati ac passioni satisfaciens. Quomodo possium⁹ discissi ac diuisi adimplere ac integrã assignare inbrꝯ ad se uuicẽ osonantiã? Iste enim talis neq; cũ gaudentib⁹ gaudet. neq; cũ flentib⁹ flet. quoniã quidẽ separat ꝛ diuisus a ceteris. nec ignoscere quidẽ potest necessitatib⁹ ꝓximꝯ
Cũ deinde nec sufficere potest un⁹ ad suscipienda omnia dona spe sei. quia sedm uniciuiq; insuitã fidi ac donꝯ spiritaliũ distribu